

1894-03-02

SENDER

Johanne Larsen

RECIPIENT

Alhed Larsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen optræder på brevet

General comment:

Alhed Larsen var med sine to onkler på en rejse til Italien, og hun kom ikke hjem til forældrenes sølvbryllup. Johanne f. Warberg var forlovet med Thorvald Balslev 1893-1898. Han var vokset op i præstegården i Tarup. Søsteren Christine var forlovet med Thomas Bredsdorff fra Thorkildstrup Præstegård på Falster. Ingen af de to forhold førte til ægteskab.

Sender's location:

Nislevgaard

Sender info (seal, address, etc.):

Står i brevet

Recipient's location:

Firenze, Consolato di Danimarca

Recipient info (Transcript, Inscription, etc.):

Kuvertens forside

Mentioned people:

Thorvald Balslev

Julie Brandt

Thomas Bredsdorff

Louise Brønsted

Jacob Lange

Johanne Lange

Christine Mackie

Ellen Sawyer

- Vester

Nicoline von Sperling

Albrecht Warberg

Laura Warberg

Archive:

Warberg Kertemindes egns- og

Byhistoriske Arkiv BB 0185

Trykt udgave:

Nej

Provenance:

Testamentarisk gave til Østfyns

Museer fra Laura Warberg Petersen

TRANSCRIPTION

[Kuvert forside:]

No 1

Nobil

Signorina Alhed Warberg

R.V. Consolato di Danimarca

Lung – Arno Cellini 17

Firenze

Italia

[Kuvert bagside:]

Stemplet "Firenze" [resten er ulæseligt]

Nislevgård. Fredag den 2den Marts 94.

Kære Be!

Vores Tæppe ryger nok i Lyset, lader det til. Det er naturligvis en Mulighed at tænke paa at faa det færdigt, selv om du sendte det nu, hvad jeg slet ikke antager, du i mindste Måde tænker paa, hvilket jeg naturligvis saa godt kan forstaa, at Du ikke har Tanke for i al din Herlighed dernede. - Altsaa det har jeg fuldstændig opgivet, men hvad Katten skal vi saa hitte paa at give dem. Hvad mener Du, om Muk og jeg syede et rigtig kønt Sybordstæppe i samme Stil som Bordtæppet – altsaa og hvis vi saa mener, at det er for lidt kunde vi saa tillige give ["give" overstreget] sy en eller anden Ting ind til Fars Stue, for Sybordstæppet blev saa udelukkende til Mor; f.Ex. nyt Betræk på den Pude, der ligger i Vinduet samt Fenitieres eller hvad man nu kalder det Tæppe, der hænger ned fra Vinduet eller et Tæppe under Bordet eller sådan noget. For jeg synes, vi maa passe, at det ikke bliver til Mor altsammen. Det er vist slet ikke saa tosset med det Sybordstæppe, hvis Du vilde tegne det; nu har vi jo Silken til det, og saa kan vi alle senere sy det store Tæppe og så få dem selv hjemme til at bestride Udgifterne. - Hvordan mon Tegningen saa skal være; en Krans, Strøbuketter eller 4 Hjørner; jeg tror næste Strøb. så at lidt af det kan komme op paa Bordet. Men vil du ikke nok straks svare mig paa dette, om du ikke ogsaa har opgivet det store Tæppe, om du ikke bifalder min Plan med det lille og hvordan du mener, det skal være. Jeg vilde meget gerne have om du vilde gøre det, svare mig, mener jeg, for jeg er hæftig i Vildrede med alting, men det maa være straks Be, for så skal jeg til at træffe Aftale med de andre, når jeg nu har hørt din Mening. Har du en anden bedre Idé fra Muk og mig, saa kom endelig med den, men straks Be, for inden vi faar begyndt paa det, gaar der lang Tid, og der er snart ikke så farlig længe til - - - Jeg lever ellers så temmelig et stille Liv under Tangen, hører næsten ikke fra andre end Thorvald og ved saa lidt

Besked om Alting; Turen hjem i Fastelavnen var en henrivende lille Oplevelse, kun var det mig en Sorg, hvorfor jeg skulde holdes udenfor det med Vester og Elle; jeg følte mig som et lille Pattebarn især når Elle i dyb Alvor gik og fortalte mig om, hvor højt Vester elskede dig. Jeg gjorde hende jo den Fornøjelse at sige ja og Amen til det, siden jeg partout skulde holdes udenfor, men helt blind er jeg da ikke endnu. Men I må jo have meget ringe Tiltro til min Diskretion – nå, det er nu lige meget.

Det var rigtig sødt af Frk Sperling at give dig de 300, og tænk hvis du kommer til Rom, du lykkelige Menneske, du kan rigtignok sagtens. Så er der vel ikke Tale om, at du kommer hjem til Sølvbrylluppet, men naturligvis, det er jo lige meget, det er nok værd at opgive for at få Rom at se. – Jeg venter Brev fra Mor og håber, at hun vil sende mig dine Breve, de må jo være svært interessante. – Jeg var en morsom Tur til Tarup i Søndags, spasserede dertil Lørdag Eftermiddag og tilbage igjen Mandag Morgen årle. Jakob og Johanne Lange fra Dalum kom der om Lørdagen de er nogle storartede Mennesker, så kloge, musikalske, naturlige, sjove og friske; han er vist en voldsom Radikaler; Samtalen kom en Gang ind på socialistiske Emner; jeg var så dristig at snakke og Svigerfar blev foruroliget over mine kradse Meninger og næste Morgen fortalte Rimse mig, at jeg kan forvente at blive forhørt af Svigerfar, hvordan det egentlig staar til med mig i alle Retninger. Er det dog ikke skrækkeligt, kan du huske den Gang i Sommer, truede han med at tage den ulykkelige Harald i Forhør, jeg beklagede Harald i mit stille Sind, men jeg tror for Resten ikke, Svigerfar udførte sin skumle Plan. Jeg haaber ogsaa, det skal trække over med mig, og jeg skal nok passe på min Mund en anden Gang. – Vi fik en masse deilig Musik, de to Langer synger saa nydeligt.

Som sagt, jeg har ikke noget at fortælle dig, som er interessant, jeg oplever ingenting, du maa betragte dette som et Forretningsbrev. Men du hører vel ogsaa jævnlige fra dem hjemme og fra Christine. Frygtelig kedeligt for mig, at hun og Thomas rejser til Falster i Paasken, Bran truede med at tage med ogsaa, men heldigvis har hun dog opgivet det; men en endnu større Sorg er det mig dog, at jeg ikke kan faa den kære gamle Kafé at se mere, de skulde jo flytte først i Marts, og det er mig frygtelig hårdt. –

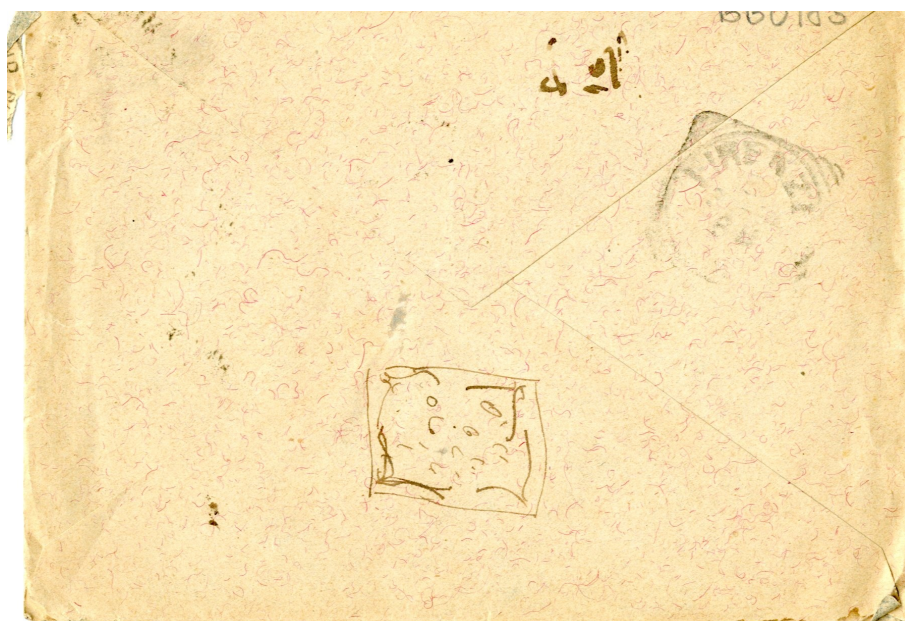
Svar mig så endelig straks paa dette og sig mig, hvad din Mening er.

Hilsen fra J

No 1
Nobil
Signorina Albet Warberg
D. V. Consolato di Sanimarcia
Italia ^{11/1-02.} ^{8/10-01} Lung-Arnobellini 17
Firenze

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

660185

Kiøbenhavn. Fredag d. 2de April 1794.

Kære Be!

Foris Sæppe ryger nok i Lyset, ladet det til.
det er naturligvis en Umöglichkeit at tænke
paa at paa det Jædjt, selv om du
sente det nu, hvat jg det ikke antager,
du i mindste Måde tænker paa, hvilket
jg naturligvis saa godt kan forstaa, at du
ikke har tænkt for i al din Herlighed
dermed. — Altsaa det har jg fuldstæn-
dig opgivet, men hvat Skatten skal vi
saa hittede paa at give dem. Hvat nu
nu du, om Munk og jg syede et rigtig kært
Lybordtæppe i samme Stil som Bord-
tæppet altsaa og hvis vi så kunne, det
var for lidt, kunde vi tillige give sy en
eller anden Ting ind til Fars Stue, for
Lybordtæppet blev jo så udelukkende til

Men til det, siden jeg partout skulde
holdes udenfor, men helt blind er jeg
da heller ikke endnu. Men I må jo
have meget ringe Tilro til min Diskre-
tion — nå, det er nu lig meget.

Det var rigtig sødt af Tek Sperling
at give dig de 30s, og tænke hvis du
kommer til Rom, du lykkeligt Mennes-
ker, du kan rigtig nok sagtens. Så er der
vel ikke Tale om, at du kommer hjem til
Salvbyllet, men naturligvis, det ligger
lige meget, det er nok værd at se
for at få Rom at se. — Jeg ventes
Brev fra Mor og håber at hun vil sende
mig dine Breve, det må jo være meget
interessante. — Jeg var en morgen
fær til Tarup i Sønder, spaserede der
til Lørdag Eftermiddag og tilbage igen
Mandag Morgen aften. Jakob og Johanne
Lange fra Dalum kom der om Lørdagen
det er nogle stærkede Mennesker, så

kløge, musikalske, naturlige, sjove
og friske, han er vist en voldsom
Radikaler, Samtalen kom en Gang
ind på socialistiske bønner, og han
så kristi, at snakke og Trøstefar blev for
urealist over mine krade Meninger
og næste Morgen fortalte Pinner mig,
at jeg kan vente at blive forhørt af
Trøstefar, hvordan det egentlig står
til med mig i alle Retninger! Er det
dog ikke skrækkeligt, kan du huske at
Gang i Sommer, brede han med at
tage den ulykkelige Lærer i Fortid, og
belagde Lærer i mit Tille Lint, men
han var Rosten ikke Trøstefar ud for
Din skumle Plan. og havde også
at det skal trække over med mig, og
jeg skal nok passe på min Mund
en anden Gang. — Vi fik en masse
dejlig Musik, begge de to Lærere
Dybdere saa nydeligt. —

BB0185
Som sagt, jeg har ikke noget at fortælle
dig, som er interessant, jeg oplever
ingen ting, der man betragte
dette som et Forretningsbrev. Men
du hører vel ogsaa jævnligt fra
den hjemme og fra Christine.
Frygtelig kedeligt for mig at høre
at Thomas rejser til Følster i
Paasken, Brian truede med at tage
med ogsaa, men heldigvis har Brian
dog opgivet det, men en endnu
skønnere Sorg er det mig dog, at jeg
ikke naar den kedde gamle Skape
at se mere, det skulde jo flytte først
i Marts, og det er mig frygtelig
hårdt. —
Svar mig så endelig straks paa
dette og sig mig, hvad din Me-
ning er.
Nilsen fra J.